

lig Dybde og tilstrækkelig koldt Vand, men der foreligger ikke sikre Oplysninger derom. Og da det almindeligste er, at Aaleynghen i store Masser kommer ind fra det salte Vand, ere vi i Udvalgsbetænkningen gaaet ud fra det Resultat, der forud er billiget af Videnskabstaben, uden at indlade os paa de Tvivl, der siden maatte være rejste. Og jeg kan endog saasige, at der for Udvalget foreligger Oplysninger, som stærkt tyde paa, at de Tvivl, som Videnskabstaben nærer med Hensyn til, at Aalens Forplantelse udelukkende skulde ske i de salte Bænde, ere ubegrundede, idet denne Tvivl modarbejdes ved de Erfaringer, som foreligge fra praktiske Ferskvandsfiskere. Jeg vil der henpege paa det allersidste Bilag, som er indheftet i Udvalgets Betænkning, en Erklæring fra Mølleren ude paa Frederiksdal, som siger, at efter at der er opført Betonmure, som Ynglen ikke kan komme op ad ved Vandringer fra Sundet til Furesøen, er der saa at sige ikke flere Aal i Furesøen. De, der er der, er af en Størrelse fra 3—6 Pd., men der er næsten ingen, siger den gamle Møller, og Aalene der true med helt at uddø. Jeg mener som saa, at hvis Aalen kunde yngle i fjerde Bænde her i Danmark, maatte det vel kunne være i Furesøen, hvor der findes Dybder paa op til 130 Fod, noget, der ikke er sædvanligt i vore fjerde Bænde. Vi tør altsaa ganske rolig gaa ud fra, at vi bør skaffe Aalen og Laksen uhindret Opgang og Nedgang fra salt til fersk Vand. Det er særlig derpaa Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt samtidig med, at det har søgt at indføre Begrænsninger i Fangetiderne og Fangstmaaderne.

Jeg skal gaa over til at omtale Udvalgets Arbejde i den Henseende og vil tillade mig ganske kortelig at gennemgaa de vigtigste Endringsforslag. Med Hensyn til Lovforslagets § 1 ville de se, at der staar, at enhver har Fiskeriet ud for sin Grund, med mindre en anden har erhvervet særlig Ret til Fiskeri i paagældende Vand, og at denne Ret ikke maa adskilles fra den tilstødende Grund. Her ville vi have indført en Bestemmelse om, at man skal have Lov til at bortleje sin Fiskeriet dog kun for et Tidsrum af indtil 25 Aar ad Gangen, og vi ville have indført en Bestemmelse om, at Fiskerietten, hvor den nu ikke tilhører den tilstødende Grundejer, skal kunne afløses efter de samme Regler, som nu gælde for Sagtrettens Afløsning. Det kan have sin praktiske Betydning i de Tilfælde, hvor Godsejerne i tidligere Tid have solgt Jord fra og forbeholdt sig Fiskeriet i Søer eller Aaløb; der vil man, at Godsejerne nu

skulle have samme Ret, som de have med Hensyn til Sagtrettens Afløsning, altsaa Ret til at erhverve sig Fiskeriet i de paagældende Bænde mod at faa paalagt en Grundafgift, der kan være Erstatning for den nu fiskeriberettigede.

Lovforslagets § 2 handler særlig om Spærringer af Aaløb og andre fjerde Bænde. Det kan jo ikke nægtes, at denne Paragraf giver Anledning til mange Betragtninger og til mange Vanskeligheder; det er den vanskeligste Paragraf i Loven og den, hvorpaa det hele kommer an, men det er tillige af en saadan Vigtighed at sørge for, at der kommer en fri og uhindret Færdsel for Fiskten op og ned i Bændene, at Udvalget ikke har taget i Betænkning at søge at sikre denne Færdsel paa den Maade, som man har fundet den mest hensigtsmæssige. Paa den anden Side maa der jo tages Hensyn til, at der ikke spildes mere Vandkraft end nødvendigt, at der om muligt slet ikke spildes nogen Vandkraft; thi Opstemning af Vand og dettes Brug til Drift af Møller, Fabriker, Engvanding og al Slags Drift, hvortil opstemmet Vand bruges, har jo en ligesaa stor, ja i mange Tilfælde større Interesse end den, der knytter sig til Fiskeriet i de paagældende Bænde. Vi have derfor søgt at bringe Sagen ind i et rationelt Spor, idet vi skelne mellem de Tilfælde, hvor en Fiskerindretning eller et industrielt Etablissement medfører Opstemning af Vand, eller hvor det ikke medfører Opstemning af Vand, nære vi ingen Frygt for at paalægge de fiskeriberettigede at lukke op for deres staaende Nedstaber, enten, hvor de ikke have nogen særlig Hjemmel, ifølge den gamle Regel, at de skulle holde aabent fra Solopgang til Solnedgang, eller, hvis de have særlig Hjemmel til at have en saadan Hindring for Fiskenes Gang, saaledes som f. Eks. Frisenvold Laksessaard har, da fra Lørdag Aften til Mandag Morgen.

Men i alle Tilfælde, hvor der findes Stemmeværter, have vi troet at maatte være noget forsigtige, idet vi nok paahyde, at der skal holdes aabent en Gang om Ugen, altsaa fra Lørdag Aften til Mandag Morgen, men tillige hjemle de vedkommende Afgang til at gøre Indskrænkning i denne Oplukning ved Anlæg af Fiskepaa, altsaa Aaletrapper og Laksetrapper. Jeg vil der henvisse til Endringsforslagene, som vi have knyttet til § 2, nemlig Endringsforslagene Nr. 3—6. De ville se, at vi have omredigeret det meste af hele Paragraffen, vi have bragt industrielle Etablissements ind under Lovens Omraade, selv hvor der ikke maatte